

GEORGE WALD

ĎALŠÍ BRILANTNÝ VEDEC, NOSITEĽ NOBELOVEJ CENY OPUSTIL POTÁPAJÚCI SA TITANIC ATEIZMU

Poplach v ateistickom tábore - ďalší vedec opustil potápajúci sa ateistický „Titanic“.

Skutočne, v ateistickom darvinistickom tábore musia byť naozaj veľmi nervózni. Ich mentálny luxusný „Titanic“ naráža na ľadovec a stále viac vynikajúcich brilantných vedeckých osobností opúšťa túto deravú, potápajúcu sa loď ateizmu. Ďalším excelentným vedcom, nositeľom Nobelovej ceny za medicínu, ktorý definitívne opustil klub zúfalých ateistov, je americký bio-

chemik Georg Wald. Ako mnoho iných skvelých vedcov, tak aj on pri skúmaní prírody a materiálneho sveta narazil na neschopnosť vysvetliť pôvod a existenciu vesmíru a života v ňom mechanisticko reduktívnou metódou, vlastnou práve ateistickému a darvinistickému mysleniu. Narazil pri svojom bádani na prítomnosť vedomia a intelektu ako rozhodujúceho činiteľa pri vzniku a organizovaní vesmíru a života v ňom. Zistil, presne ako mnoho vedcov pred

ním, že pred hmotou existuje a organizuje ju „akési vedomie“.

Na túto skutočnosť pri svojej vedeckej práci narazil tento vynikajúci americký vedec Georg Wald, a to ho viedlo, po hlbokom zvažení, k opusteniu klubu ateistov a vstupu do exkluzívneho klubu zástancov vedomia a stvoreného sveta.

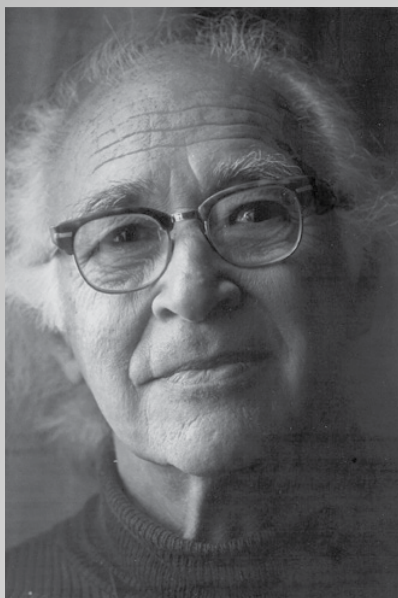

**Georg Wald nositeľ Nobelovej ceny,
autor knihy**

Wald bol celý život urputným vyznávačom ateistického svetonázoru, čo aj dával jasne a poriadne nahlas najavo. O to je jeho odvrátenie sa od ateizmu a darvinizmu a obrátenie sa k presvedčeniu, že za vznikom vesmíru a pred hmotou musí byť a je vedomie – inteligencia,

zaujímavejšie a vzácnejšie. Jeho mentálny obrat je jednoznačne výsledkom jeho vedeckej práce a skúsenosti. Neodvrátil sa od ateizmu preto, že ho tak vychovali, že ho k tomu viedli, ale priviedli ho k tomu vážne vedecké dôvody a argumenty. Pri svojej vedeckej práci zistil, že pôvod a existenciu vesmíru a života v ňom nie je možné racionálne vysvetliť ateistickým svetonázorom. Proti darvinizmu a ateizmu ho

nepostavila nevedomosť, ale práve poznanie a jeho vedecké kritické myslenie. Materialistický pohľad na svet bol už pre jeho brilantnú vedeckú myseľ naďalej neudržateľný. Rozpadol sa ako domček z karát.

Georg Wald bol americký biochemik ocenený Nobelovou cenou za medicínu. Nobelovu cenu získal za fyziológiu, konkrétne za objavy týkajúce sa základných fyziologických a chemických procesov v oku. Tiež bol ocenený za svoju prácu na biochémiu rodopsínu. Tento vynikajúci americký vedec bol celý život ateista. Ešte v roku 1954 bol ateistom.

Narodil sa 18. novembra 1906 v New Yorku, v štáte New York, v USA.

Zomrel 12. apríla 1997 vo veku 90 rokov v Cambridge, Massachusetts, USA. Pochádzal z prísťahovaleckej židovskej rodiny. Štúdiá ukončil v roku 1932 na Columbijskej univerzite. Od roku 1950 bol členom National Academy of Sciences, od roku 1958 členom American Philosophical Society. Bol profesorom biológie na Harvardovej univerzite a v roku 1977 odišiel do penzie.

Georg Wald ako ateista v roku 1954

So šokujúcou úprimnosťou napísal: „Pokiaľ ide o pôvod života, existujú len dve možnosti: stvorenie alebo spontánny vznik života. Neexistuje tretia alternatíva“.

„Spontánny vznik života už pred sto rokmi bol prekonaný a zavrhnutý, to vedie k jedinej možnosti - k nadprirodzenému stvoreniu. Toto však z filozofických dôvodov my nemôžeme prijať, preto sme sa tak rozhodli, že radšej veríme v nemožné: že život vznikol spontánnym náhodným spôsobom.“ (Georg Wald: *The origin of Life*, *Scientific American*, 191 (2):48.)

„To bolo podľa nás rozumné, že veríme v spontánne generovanie; to bola jediná alternatíva oproti tomu, že by sme mali veriť jednoduchému, počiatočnému nadprirodzenému stvoriteľskému činu. Tretia možnosť nie je. Väčšine moderných biológov potom, čo sa im pred očami zosypala hypotéza spontánneho vytvorenia života, nezostalo v rukách nič, napriek tomu neprijali alternatívu viery vo stvorenie. (Georg Wald: *The origin of Life*, *Scientific American*, 191 (2):45-46).

Georg Wald po odvrátení sa od ateizmu, po zmene svojho myslenia v roku 1984

V 80.-tych rokoch prešiel Wald výraznou transformáciou. Nastal u neho absolútny obrat. V roku 1984 vo svojom článku „Life and Mind in the Universe“ píše nasledovné:

„Vo svojej vedeckej kariére som v živote narazil na dva veľké problémy, ktoré síce majú svoj pôvod vo vede a v tejto forme iba vedci ich dokážu formulovať, napriek tomu presahujú samotnú vedu a podľa môjho názoru, v konečnom dôsledku sú pre vedu jej prostriedkami neriešiteľné. Niet sa čo čudovať, lebo jeden z tých problémov sa týka vedomia a druhý kozmológie.

1. Vedomie - problém vedomia bol veľmi ťažko prehliadnutelný pre človeka, ktorý väčšinu svojho života venoval výskumu mechanizmov videnia. Veľa sme už zistili a máme nádej, že ešte zistíme viac. Ale z toho, čo sme zistili, nám nič neprezrádza, ani len nenaznačuje, čo znamená vidieť. To, čo sme sa o ľudskom oku a nervovom systéme pozorovaním dozvedeli, sa v podstate podobá na to, čo vieme napríklad aj o žabe. Ja viem, že vidím, ale aj žaba vidí? Reaguje na svetlo; takisto ako reaguje fotoaparát, garážová brána, ako akékoľvek fotoelektrické zariadenie. Ale vidí? Uvedomuje si, že reaguje? Ako vedec, nič nemôžem urobiť preto, aby som vedel túto otázku zodpovedať, neexistuje metóda, ktorou by som vedel pítomnosť alebo absenciu vedomia preukázať. Verím, že vedomie je taký permanetný stav, ktorý sám v sebe obsahuje všetko vnímanie a chápanie.

2. Druhý problém sa týka špecifických vlastností univerza. Sme presvedčení o tom, že život je súčasťou prírodných zákonov. Máme dobrý dôvod veriť, že existu-

jeme vo vesmíre nasiaknutom životom, v ktorom sa život nevyhnutne objaví, pokiaľ existujú na to podmienky, ktoré to umožnia. Zároveň, ak by bolo ktorékoľvek číslo vyjadrujúce materiálne vlastnosti nášho vesmíru (či už podstatné alebo, ktoré je zdanlivo hoci aj triviálne, takmer náhodné) iné ako je, život, ktorý všade okolo nás bujnie, by bol tu alebo kdekoľvek inde vo vesmíre nemožný. Netreba k tomu nejakú veľkú predstavivosť, aby sme si vedeli predstaviť iné univerzá - svety, ktoré sú sami o sebe stabilné a funkčné, ale bez života. Ako je to možné, že napriek toľkým jednoznačným možnostiam, my žijeme práve v takom vesmíre, ktorý disponuje takými navzájom spoluúčinkujúcimi špeciálnymi vlastnosťami, schopnými generovať život. Teraz ma napadlo - priznám sa, spočiatku to bol šok pre moju vedeckú hrdosť - že tie dve otázky je možné dať do súvisu. A to, takým spôsobom, že myseľ nie je konečným produktom evolúcie, ale vždy bola matrixom, prameňom, zdrojom a podmienkou materiálnej reality - že bola niečím, čo tvorí hmotnú realitu, niečo, čo má súvis s vedomím. Myseľ vytvorila materiálny vesmír, ktorý generuje život, potom také bytosti tvorí, ktoré sú schopné poznávať a tvoria ďalej.“

(George Wald: *“Life and Mind in the Universe”*, *International Journal of Quantum Chemistry: Quantum Biology Symposium* 11, 1984: 1-15).

V roku 1986 Georg Wald opäť vysvetlil (podobnými slovami a myšlienkami), v čom a prečo sa zmenilo jeho videnie sveta a jeho pohľad na vznik vesmíru a života: **“Na konci svojho života ako vedec riešim dve veľké otázky. Obidve majú svoje korene vo vede a takým spôsobom ich riešim, ako to dokáže len vedec. Napriek tomu obidva tieto vedecké problémy sú nezvratne a navždy do vedy nezaraditeľné. A niet čo sa nad tým čudovať, pretože jeden problém sa týka kozmológie a druhý vedomia.**

Kozmológia

Problém týkajúci sa kozmológie je ten, že existujeme práve v takom vesmíre, ktorý produkuje život a vytvára práve také podmienky a vlastnosti, ktoré to umožňujú. Čím hlbšie vnikáme do podstaty vesmíru, tým viac nás ohuruje ako jemne

je vyladený vesmír pre vznik a existenciu života. Nekonečné prekážky sú v ceste vzniku života, napriek tomu vždy ich dokáže prekonať nejakým spôsobom. Vyzerá to tak, ako keby od Big Bangu vesmír sledoval práve ten zámer, aby generoval život. Tak precízne rieši ťažkosti, také originálne rozhodnutia sa vytvárajú v súvislosti s kľúčovými vlastnosťami, ktoré by mohli mať akékoľvek hodnoty. A teraz mi dovoľte, aby som vyjadril svoju hlavnú myšlienku. Keby bola ktorákoľvek číselná hodnota, ktorýchkoľvek materiálnych vlastností vesmíru iná ako je - niektoré z nich sú podstatné, iné sú bezvýznamné, ďalšie zas náhodné - život, ktorý bujnie všade okolo nás, by bol nemožný tu okolo nás, ale i všade inde v celom vesmíre.

Vedomie

Ja viem, že vidím, ale aj žaba vidí? Reaguje na svetlo; takisto ako reaguje fotoaparát, garážová brána, ako akékoľvek fotoelektrické zariadenie. Ale vidí? Uvedomuje si, že reaguje? Dilema je nasledovná: ako vedec, nič nemôžem urobiť preto, aby som vedel túto otázku zodpovedať.

Trápi garážovú bránu, že sa musí otvoriť, keď na ňu zasvietia reflektory môjho auta? Nemyslím si. Cíti uspokojenie po

čítač, keď práve porazil v šachovej partii človeka? Neverím; v týchto prípadoch neexistuje žiaden spôsob, aby som to ako vedec zistil. Pred časom som dospel k takému záveru, že myseľ-vedomie nie je možné lokalizovať. Je to v podstate absurdné si myslieť, že je možné lokalizovať taký jav, ktorý nepreukazuje fyzikálne znaky, a ktorého prítomnosť či absencia - u ľudí a okrem nich inde nie - je nepreukázateľná.

Ale postupujúc v tomto myslení ďalej: myseľ nielen, že nie je možné lokalizovať, ale ani nemá miesto. Je to vec, ktorá sa nenachádza v priestore a čase, je nemerateľná; preto ako som na začiatku tejto mojej štúdie povedal - nemôže byť asimilovaná do vedy (presahuje rámec vedy poznámka autora článku).

Myseľ a hmota

Pred niekoľkými rokmi som prišiel na to, že tieto dva veľké, na prvý pohľad protichodné problémy je možno dať do súvisu. Hypotéza je taká, že Myseľ- namiesto toho, aby bola konečným alebo neskorým produktom evolúcie, ktorý je obmedzený na organizmy s najvyvinutejším nervovým systémom (predtým som tomu naozaj veril)- vždy existovala a tento

vesmír práve preto plodí život, pretože všade prítomna a všetko presahujúca Myseľ organizovala vesmír tak, aby život sa objavil a existoval. Napriek tomu, že táto predstava je vzrušujúca ako nejaká hra, hlboko urážala moje vedecké ego a privádzala do zmätku moje vedecké myslenie a cítenie.“ Táto myšlienka nepochádza len z prostredia niekoľko tisícročnej východnej filozofie, ale podobný názor zastávali mnohí nedávno žijúci vynikajúci vedci. Arthur Eddington

v roku 1928 povedal : „Materia sveta je Myseľ- hmota. Myseľ- hmota nemá svoje rozpriestranenie v čase - priestore.“

Erwin Schrödinger zase povedal:“ Myseľ zo svojej vlastnej látky vyzdvihla objektívny vonkajší svet prírodovedeckého filozofa.“

Tie veci je žiaľ jednoduchšie hovoriť pred fyzikmi, biológmi, v Indii ako pred fyzikmi, biológmi na Západe. Lebo keď hovorím o Vedomí prenikajúcom vesmíre, o stvoriteľskom princípe, ktorý predchádza hmotu, každý hinduista súhlasí a myslí si, samozrejme, že je reč o Brahmanovi. To je látka Univerza, myseľ - hmota; a áno, všetci sme ňou tvorený.“ (George Wald:“The Cosmology of Life and Mind.“ Noetic Sciences Review , No. 10, Spring 1989,10).

Tolko Georg Wald.

Na záver ako kresťan, trochu korekcie...

Vysoko si vážime objavy tohto uznávaného brilantného vedca, Nositeľa Nobelovej ceny. Jeho objavenie Vedomia – Intelektu – Mysle ako hmotu organizujúceho princípu, s veľkou radosťou a satisfakciou vítame. My kresťania však smutne musíme konštatovať, že tento vedec objaviac skutočnosť, že prírodné vedy nemajú a nikdy nebudú mať nástroje na popisovanie fenoménu vedomia, ani na zodpovedanie veľkých otázok kozmológie, vzniku života, existencie vesmíru a jeho, pre neho jemného vyladenia a vzniku života v ňom a pod., nedošiel až do cieľa. Potvrdil svojou poctivou celoživotnou prácou a svojim mohutným vedeckým egom kapituláciu vedy v týchto otázkach, jej neschopnosť dať od-

Erwin Schrödinger

Arthur Eddington

povede na tieto otázky. Je to mimo jej rámec, tieto otázky ju presahujú. Hlavne jej metódy, mechanisticko-reduktívny princíp, jej ateistické tendencie.

Jej uzamknutosť, uzatvorenosť, zaseknutosť v materialistickom rámci. Vďaka Bohu, neplatí to o celej vede, o všetkých vedcoch. Aj samotný Wald povedal, že mnohí vynikajúci vedci zastávajú ten názor, že najprv bola Myslel-Vedomie-Intelekt a až potom jej pôsobením vznikla, organizovala sa a jej udržiavaná a tvorená dodnes hmota – podľa nás Veľký DUCH-BOH-Otec Stvoriteľ a On stvoril viditeľný a neviditeľný svet. Škoda, že nedošiel tento významný, veľavážený vedec až k prameňu – k Biblii.

Wald spomínal sira Arthura Eddingtona, ktorý okrem iného objavil a popísal, že zdrojom sve-

telného a tepelného žiarenia je nukleárna fúzia v jadre slnka, bol kresťan – kvaker, ktorý veril, že zdrojom poznania je Biblia.

Práve Eddington, o ktorom budeme určite ešte písať, povedal: „*Moderná veda nás nutne vedie k Bohu, nie od Neho. Nikto z vynálezov ateizmu nebol prídovodec, všetci boli veľmi priemernej filozofovia.*“ (Felix R.Paturi, *Poslední záhadny vedy, Die LetzTen Rätsel der Wissenschaft* (Eichborn AG, Frankfurt am Main, 2005) str.248)

Takže, nie nejaká len myseľ-hmota, nie Brahma, ani nie nejaké kolektívne vedomie, ale Boh – Otec – Stvoriteľ a Jeho Syn, Ježiš Kristus, živé Božie Slovo.

To na hlbiny Jeho umu narazil Gerge Wald a mnohí ďalší úprimní hľadači pravdy. Len na vírenie Jeho hlbokých, úžasných, všade prítomných a všetko prenikajúcich myšlienok a hlbiny Jeho múdrosti, na Jeho myseľ. Dôležité a potrebné je prísť domov, až k Nemu, a to je možné cez kríž Jeho milovaného Syna Ježiš Krista, ktorý povedal:

„A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.“
Ján 14:6

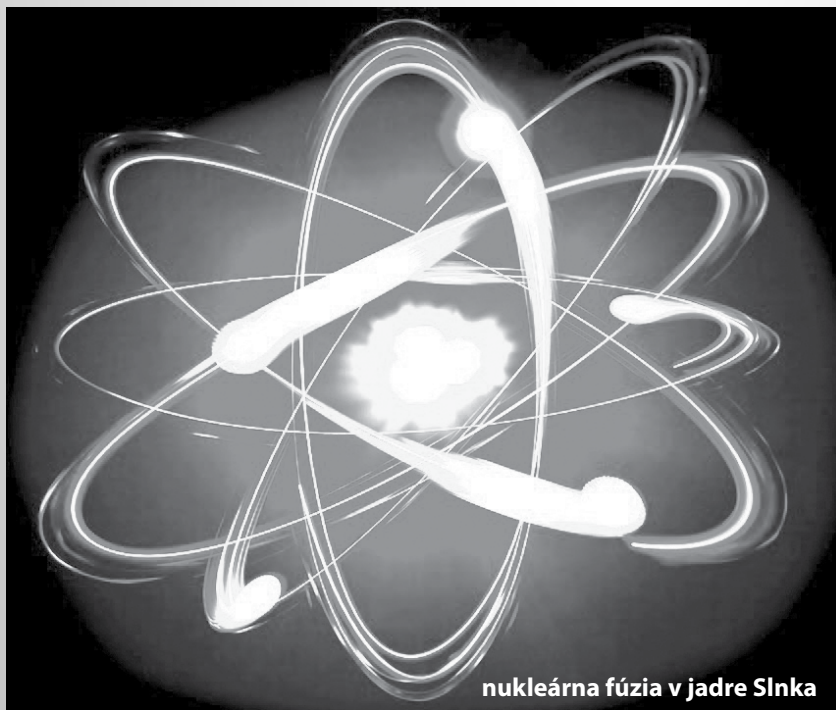
Veľmi sa tešíme tomuto poctivému, vysoko hodnotnému, vedeckému objavu, ktorý zasadil opäť smrteľnú ranu bezduchému ateizmu, ukázal na miesto, pôvod a úlohu hmoty vo vesmíre v poriadku Božieho stvorenia. Je to ako balzam na každú myseľ pátrajúcu po odpovedi na otázku vzniku vesmíru a života v ňom. Kiežby všetci vedci došli až na koniec cesty, domov. Vďaka Bohu za prácu a svedectvo Georga Walda.

Mikuláš Gócze

Zdroj: (George Wald: "The Cosmology of Life and Mind." Noetic Sciences Review, No. 10, Spring 1989, 10). Tolko Georg Wald. (George Wald: "Life and Mind in the Universe", International Journal of Quantum Chemistry: Quantum Biology Symposium 11, 1984: 1-15).

Transformation of Nobel Laureate: George Wald
Author/Compiler: Tihomir Dimitrov <http://scigod.com/index.php/sjg/issue/view/3>

Felix R.Paturi, *Poslední záhadny vedy, Die LetzTen Rätsel der Wissenschaft* (Eichborn AG, Frankfurt am Main, 2005) str.248)

nukleárna fúzia v jadre Slnka